

17. Zo by zo dopjelnilo, štož bu prajene přez profetu Isaiasa, kiž praji:*

18. „Hlej, mój služownik, kotrehož sebi wuzwolich, mój lubowany, kotryž mojej duši so derje spodobaše. Položu svojego ducha na njeho, a budže sud připowědować pohanam.

19. Njebudže so wadzić ani wolać, a nihtó njezaslyši jeho hlós na dróhach.

20. Nalamanu sćinu njezlama, a žehliwy sužoh njewuhasnje*, hač dowjedže sud k dobyću.**

21. A w jeho mjenje změja pohani nadźiju.“

Is. 42, 1—4.

22. **T**ehdy bu k njemu přiwjedzeny, kiž měješe djablisko, slepy a němý, a wustrowi jeho tak, zo rěčeše a widžeše.

23. A wšitke črjódy so dźiwachu a prajachu: Njeje tutón syn Davidowy?*

24. Farisejowje pak to slyšawši rjeknychu: Tón njewuhonja djaboły, khiba přez Beelzebuba, wjercha djabliskow.

Wyše 9, 34; Mark. 3, 22; Luk. 11, 15.

25. Jězus pak jich mysle znajo, rjekny jim: Kóžde kralestwo, rozdzělene přećiwo sebi, zapusći so, a žane město abo dom, kotryž je rozdzěleny přećiwo sebi, njewobstoji.*

Luk. 11, 17.

26. A wuhonja-li satan satana, je dźěleny přećiwo sebi. Kak wobstoji tohodla jeho kralestwo?

27. A wuhonjam-li ja přez Beelzebuba djaboły, přez koho wuhonjeju je waši

synowje? Tohodla budža woni waši sudnicy.

28. Wuhonjam-li pak ja přez ducha Božeho djaboły, potajkim je kralestwo Bože k wam přišlo.

29. Abo kak zamóže něchtó do domu sylneho zastupić a jeho sudowja pobrać, njeje-li přjedy sylneho zwjazal? a potom hakle wurubi jeho dom.*

30. Štóž njeje ze mnu, je přećiwo mi; a štož njehromadzi ze mnu, rozpjersa.

31. Tohodla praju wam: Kóždy hrěch a bohahanjenje woda so čłowjekam; hanjenje Ducha (swjateho) pak so njewoda.*

Mark. 3, 28, 29.

32. A štožkuli slowo rjeknje přećiwo Synej čłowjeka, tomu so woda; štož pak by rěčal přećiwo Duchej swjatemu, tomu so njewoda ani w tutom swěće ani we přichodnym.*

Luk. 12, 10.

33. Pak sćinće štom dobry, a jeho plód (budže) dobry; pak sćinće štom zly, a jeho plód (budže) zly*; přetož z plodu spóznawa so štom.

34. Ješćeřči splaho, kak móžeće dobre rěčeć, hdyž sće zli? Přetož z polnosće wutroby rěči rot.

Luk. 6, 45.

35. Dobry čłowjek z dobroho poklada wunoša dobre; a zly čłowjek ze zleho poklada wunoša zle.

36. Praju pak wam: zo změja čłowjekowje wot kóždeho njewužitneho słowa, kotrež bychu rěčeli, zamolwjenje dawać na sudnym dnju.

17. Isaias wopisuje 42, 1—4 miše skutkowanje Messiasa. — 20. t. r. njezastorči čłowjeka, doniž hišće słabe slědy dobroho w nim namaka; ** hdyž budže prawa wěra powšitkownje na swěće knježić. — 23. t. r. slubjeny Messias. — 25. Kralestwo, město abo swójba, hdžež njepřezjenosć nastawa a knježi, jedyn přećiwo druhemu so zběha, njemóže dolho wobstać, ale rozpadnje; hdyž ja po wašim měnjenju z mocu djabołskeho wjercha djaboły wuhonjam a jeho kralestwo přez njeho slabju, dyrbi jeho kralestwo rozpadnyć, a k tomu njeda mi lestny djaboł swoju móc. Hdyž pak z Božej mocu djaboły wuhonjam, wjeselće so; dokelž je to wěste znamjo, zo sym wot Boha pósłany Messias, zo je potajkim kralestwo Bože k wam přišlo. — 29. Tak dyrbju tež ja móčniši być, dyžli Beelzebub, hdyž jeho wottam wuhonjam, hdžež knježeše. — 31. Hrěchi přećiwo Duchej swjatemu so njewodawaju, dokelž tajki čłowjek swjatu prawdu a Božu hnadu stajnje wotpokazuje. — 32. Z toho sćehuje, zo móža w přichodnym swěće hrěchi so wodawać, mjenujcy małe abo snadne hrěchi. — 33. Hl. 7, 16—20. Farisejowje rěča we swojej zasakłosci přećiwo sebi, dokelž praja, zo je wuhnaće djabołow dobry skutk, mjez tym zo tola toho, kiž djaboły wuhonja, hanja jako pomocnika djaboła. Tola jako dobry plód jeno z dobroho štoma wukhadža, tak dyrbi tón, kiž dobry skutk dokonja, dobry być; a jako zly plód ze zleho štoma wukhadža, je tón zly, kiž zle čini.